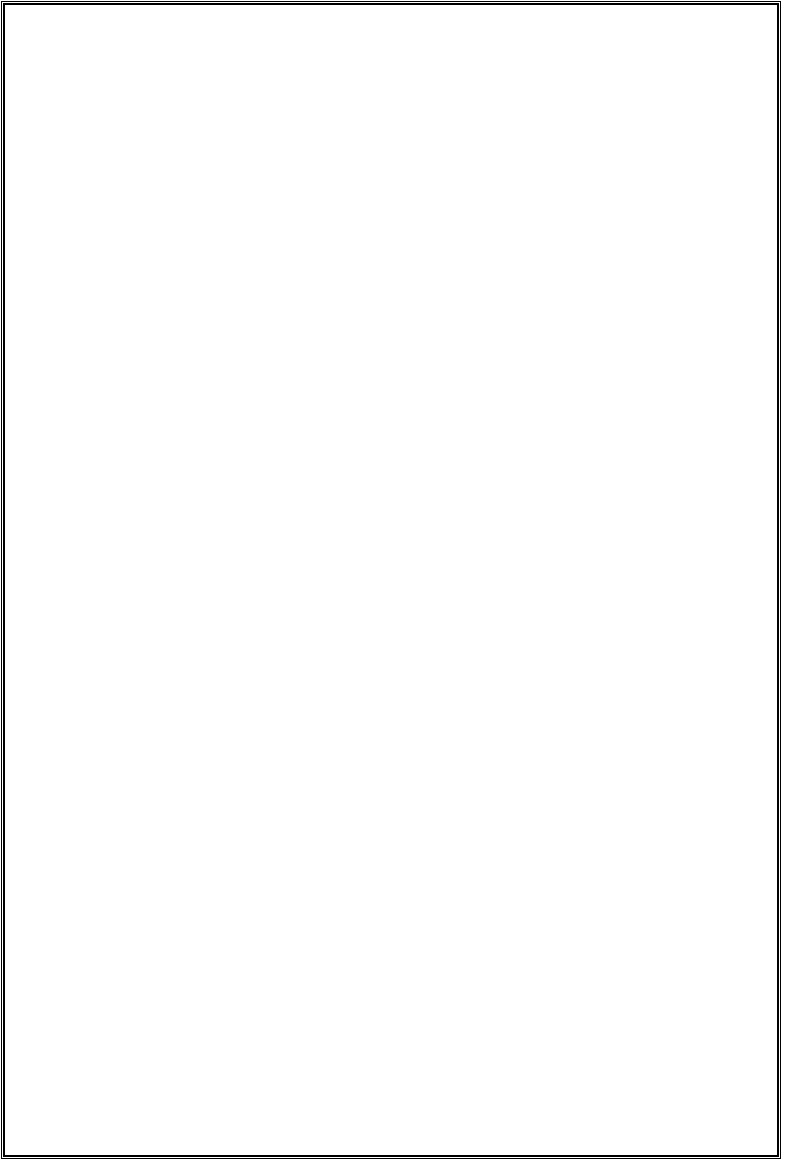


«معرفی مهم‌ترین استانداردهای حوزه
سرشماری ثبتی مبنا»



مقدمه

سرشماری ثبتی مبنا به عنوان یکی از روش های نوین اجرای سرشماری، مبتنی بر استفاده از اطلاعات موجود در پایگاه های اطلاعاتی دستگاه های اجرایی است. موفقیت این روش نیازمند وجود زیرساخت های اطلاعاتی قوی، یکپارچگی داده ها و رعایت استانداردهای آماری است. مجموعه پیش رو با هدف معرفی کلی از مفاهیم، استانداردها و ارزیابی کیفیت داده های اداری در حوزه سرشماری ثبتی مبنا تهیه شده است.

۱- تعاریف کلیدی

 **شیء (Object):** عنصر اصلی جامعه ای است که اطلاعات برای آن جمع آوری می شود و می تواند یک فرد، خانوار یا سکونتگاه باشد. در مفاهیم آمارهای ثبتی، شیء معادل واحد آماری است.

 **ثبت (Register):** مجموعه منظمی از داده های در سطح واحد که به نحوی سازمان دهی شده اند تا بروزرسانی امکان پذیر باشد. منظور از بروزرسانی، پردازش اطلاعات قابل شناسایی با هدف ایجاد، به هنگام سازی، اصلاح یا توسعه ثبت است؛ یعنی دنبال کردن هر تغییر در داده هایی که واحدها و ویژگی های آنها را توصیف می کند.

✚ **ثبت اداری (Administrative register):** ثبتی است که در یک سیستم اطلاعاتی اداری کاربرد دارد. در این سیستم از داده‌ها برای تولید کالاها و خدمات در سازمان‌ها یا شرکت‌های خصوصی یا دولتی استفاده می‌شود.

✚ **ثبت آماری (Statistical register):** ثبتی است که برای اهداف آماری پردازش شده و می‌تواند مبتنی بر یک یا چند ثبت اداری باشد. ثبت آماری به عنوان ثبت ثانویه نیز شناخته می‌شود.

✚ **ثبت پایه (Base register):** ثبتی است که اطلاعات پایه‌ای مربوط به واحدهای جامعه را در زمان معین نگهداری می‌کند. نمونه‌هایی از ثبت پایه عبارتند از ثبت جمعیت و ثبت ساختمان‌ها. این ثبت‌ها می‌توانند ثبت پایه اداری یا ثبت پایه آماری باشند. ثبت پایه اداری منبع اصلی برای مدیریت عمومی است که کارکرد آن نگهداری از واحدهای جامعه و حفظ اطلاعات شناسایی کننده آن است. ثبت پایه آماری بر ثبت پایه اداری متناظر مبتنی است. این ثبت‌ها برای کل سیستم ثبتی مبنا اهمیت زیادی دارد. وظیفه اصلی آن‌ها تعریف جوامع مهم و نگهداری پیوند با سایر ثبت‌های پایه است.

✚ **ثبت یکپارچه (Integrated register):** ثبتی است که از ترکیب ثبت پایه و سایر ثبت‌ها حاصل می‌شود.

✚ **ثبت طولی (Longitudinal register):** نوع خاصی از ثبت یکپارچه است که در آن اطلاعات یکپارچه شده از چند ثبت (در دوره‌های زمانی مشخص) در کنار هم قرار می‌گیرند تا بتوان یک شی منحصر به فرد را در طول زمان دنبال کرد.

✚ **آمار ثبتی مبنا (Register-based statistics):** آماری که صرفاً با استفاده از داده‌های ثبتی تولید می‌شود. ممکن است از داده‌های سایر منابع (آمارگیری‌های نمونه‌ای) برای جانهی، انطباق مدل‌ها با استاندارد یا ارزیابی کیفیت به طور غیرمستقیم استفاده شود.

✚ **سرشماری ثبتی مبنا (Register-based census):** سرشماری است که تمام داده‌های آن از ثبت‌های اداری جمع‌آوری می‌شوند.

✚ **سرشماری ترکیبی (Combined census):** نوعی سرشماری بر پایه ترکیب داده‌های حاصل از ثبت‌های اداری و داده‌های گردآوری شده به‌وسیله پرسشنامه‌ها است.

✚ **نظام آماری ثبتی مبنا (Register-based statistical system):** نظامی که اساساً مبتنی بر داده‌های اداری بوده و در قالب ثبت‌های آماری یا فایل‌هایی سازمان‌دهی شده است که می‌توانند با هم مرتبط شوند.

✚ **ریز داده (Micro data):** اطلاعات مربوط به خصوصیات یک واحد آماری یا شیء است.

🌟 **متغیر مشتق شده (Derived variable):** متغیر جدیدی است که با

استفاده از داده‌های متغیرهای دیگر ساخته می‌شود.

🌟 **استاندارد «تبادل داده‌ها و فراداده‌های آماری» (SDMX):**

(SDMX: Statistical Data and Metadata Exchange)

یک ابتکار بین‌المللی که هدف آن استانداردسازی و نوین‌سازی سازوکارها و فرایندهای تبادل داده‌ها و فراداده‌های آماری بین سازمان‌های بین‌المللی است.

۲- استانداردهای آماری مورد استفاده در سرشماری

ثبتي

🌟 **استاندارد «تبادل داده‌ها و فراداده‌های آماری» (SDMX):**

تبادل داده و فراداده آماری، مجموعه استانداردهایی است که می‌تواند تبادل داده و فراداده آماری را با استفاده از فناوری اطلاعات مدرن تسهیل کند. SDMX یک استاندارد ISO است که برای توصیف داده‌ها و فراداده‌های آماری، عادی‌سازی تبادل آن‌ها و بهبود اشتراک‌گذاری کارآمد آن‌ها در سازمان‌های آماری و مشابه طراحی شده است.

SDMX تغییر از یک سیستم مبادله چندگانه، متنوع و پیچیده به یک سیستم تبادل مشترک، هماهنگ و استاندارد است. این سیستم انسجام، مقایسه‌پذیری،

به موقع بودن و دسترسی را بهبود داده، پشتیبان نوسازی است و باعث کاهش هزینه‌ها و از بین رفتن موانع پیاده‌سازی و دسترسی به داده‌ها می‌شود.

استاندارد SDMX یک رویکرد یکپارچه برای تسهیل داده‌های آماری و تبادل فراداده ارائه می‌کند و امکان اجرای متقابل درون و بین سیستم‌های مربوط به مبادله، گزارش‌دهی و انتشار داده‌های آماری و فراداده‌های مربوط به آن‌ها را فراهم می‌سازد که شامل:

✓ استانداردهای فنی (از جمله مدل داده‌ها)

✓ دستورالعمل‌های آماری و

✓ معماری و ابزار فناوری اطلاعات

است.

مدل عمومی فرآیند کسب و کار آماری (GSBPM)

GSBPM: Generic Statistical Business Process Model

مدل عمومی فرآیند کسب و کار آماری، ابزاری انعطاف‌پذیر است که با استفاده از آن می‌توان مجموعه فرآیندهای مورد نیاز برای تولید آمار را تعیین و تشریح کرد. هدف اصلی این مدل، تهیه چارچوبی برای سازمان‌های آماری است تا از این طریق با یکسان‌سازی اصطلاحات آماری، امکان توسعه فرآیندها و نظام‌های فراداده‌های آماری به وجود آید. GSBPM می‌تواند برای یکپارچه‌سازی استانداردهای داده‌ها و فراداده‌ها، به عنوان الگویی برای فرآیند

مستندسازی، به منظور هماهنگ سازی زیر ساخت های محاسباتی آماری و تهیه چارچوب ارزیابی کیفیت نیز مورد استفاده قرار گیرد.

مدل GSBPM شامل ۸ مرحله «تعیین نیازها»، «طراحی»، «ساخت»، «گردآوری»، «پردازش»، «تحلیل»، «انتشار و اطلاع رسانی» و «ارزیابی» و ۴۴ زیر فاز است.

🌈 مدل عمومی اطلاعات آماری (GSIM)

GSIM: Generic Statistical Information Model

هدف اصلی مدل عمومی اطلاعات آماری، ارائه یک مدل مرجع مشترک برای اطلاعات آماری به منظور کمک به سازمان ها در هنگام توسعه سیستم های اطلاعات آماری و چارچوب های مدیریت اطلاعات آماری است.

GSIM یک مدل مرجع است که می تواند در هنگام تعریف اطلاعات مورد نیاز برای هدایت فرآیندهای تولید آماری و همچنین برای تعریف خروجی ها (به عنوان مثال داده های آماری) و نتایج حاصل از آن فرآیندها، بر مبنای یکپارچه عملیاتی شود.

GSIM یک چارچوب مرجع از تعاریف، ویژگی ها و روابط مورد توافق بین المللی است که اجزاء اطلاعاتی را که در تولید آمار رسمی استفاده می شود، توصیف می کند. این چارچوب، توصیفات کلی از تعریف، مدیریت و استفاده از داده ها و فراداده ها را در سراسر فرآیند تولید آماری امکان پذیر می سازد.

GSIM یک زبان مشترک برای توصیف اطلاعات ارائه می‌دهد که از کل فرآیند تولید آماری از شناسایی نیازهای کاربر تا انتشار محصولات آماری پشتیبانی می‌کند.

۳- طبقه‌بندی‌های آماری مورد استفاده در سرشماری ثبتي مبنا

استفاده از طبقه‌بندی‌های استاندارد آماری در مرحله ثبت، مستندسازی، استخراج و پردازش داده‌ها از ضروریات و ابزارهای اصلی هماهنگی در تولید آمار است. از آنجا که بیش‌ترین حجم داده‌ها در جریان ثبت‌های اداری و سپس از طریق سرشماری‌های عمومی تولید می‌شود، به‌کارگیری طبقه‌بندی‌های استاندارد نه تنها موجب افزایش کیفیت آمارهای تولیدی، کاهش هزینه و افزایش کارایی تصمیم‌گیری‌ها و نظام‌های مدیریتی می‌شود، بلکه ضمن ایجاد یک زبان مشترک، قابلیت تبادل اطلاعات و مقایسه در سطوح ملی و بین‌المللی را فراهم می‌کند.

در این بخش سه طبقه‌بندی مهم و پرکاربرد در سرشماری ثبتي مبنا معرفی شده است.

مستندات تمام طبقه‌بندی‌های استاندارد ملی در درگاه ملی آمار از طریق لینک زیر قابل دستیابی است:

<https://amar.org.ir/classifications>

🌟 طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران (IRSIC1403) بر اساس

ISIC-rev.4

طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی تمامی فعالیت‌های اقتصادی (ISIC) از ساختاری منسجم و یک‌دست برای طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی تشکیل شده است که بر پایه مجموعه‌ای از مفهومی‌ها، تعریف‌ها، اصول و قواعد طبقه‌بندی مورد توافق بین‌المللی متکی است. این طبقه‌بندی برای هدف‌های تحلیل، تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری اقتصادی طراحی شده است. افزون بر کارایی اصلی ISIC در آمار و تحلیل‌های اقتصادی، این طبقه‌بندی به طور روزافزون برای هدف‌های اداری، همچون گردآوری مالیات، صدور پروانه کسب و کار و غیره، مورد استفاده قرار می‌گیرد.

دامنه ISIC به طور کلی در برگیرنده فعالیت‌های تولیدی، یعنی فعالیت‌های اقتصادی در محدوده تولید سیستم حساب‌های ملی (SNA) است. چند مورد استثنا افزوده شده است تا امکان طبقه‌بندی فعالیت‌هایی فراهم شود که فراتر از محدوده تولیدند ولی برای سایر انواع گوناگون آمار، اهمیت دارند.

فعالیت‌های اقتصادی به ساختاری سلسله‌مراتبی دارای چهار سطح از رسته‌ها (بخش، قسمت، گروه و طبقه) تقسیم شده‌اند که گردآوری، ارائه و تحلیل داده‌ها را در سطح تفصیلی اقتصادی به شکل استاندارد و قابل مقایسه بین‌المللی، آسان می‌سازد. این طبقه‌بندی برای طبقه‌بندی کردن واحدهای آماری، همچون کارگاه‌ها یا بنگاه‌های اقتصادی، بر حسب فعالیت اقتصادی که به طور عمده به آن می‌پردازند استفاده می‌شود. در هر سطح از ISIC، هر واحد آماری تنها به یک کد ISIC نسبت داده می‌شود.

طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران (IRSIC) بر اساس نسخه بین‌المللی آن (ISIC-rev4) در سال ۱۴۰۳ بازنگری و منتشر شده است. از آنجایی که بازنگری طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران بر اساس ISIC, Rev.4 انجام شده است، نحوه کدگذاری فعالیت‌ها نیز کاملاً هماهنگ با کدگذاری مورد استفاده در ISIC است. طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی فعالیت‌های اقتصادی (نسخه ۴) از ۲۱ بخش، ۸۸ قسمت، ۲۳۸ گروه و ۴۱۹ طبقه تشکیل شده است که طبقه‌بندی ملی بر اساس نیازهای ملی و شرایط بومی کشور در ۲۱ بخش، ۸۹ قسمت، ۲۳۵ گروه و ۴۸۴ طبقه تدوین شده است. رسته‌های تکی طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران «IRSIC-1403» در ۲۱ بخش زیر قرار گرفته‌اند:

بخش	قسمت	شرح
الف	۰۱-۰۳	کشاورزی و منابع طبیعی
ب	۰۵-۰۹	معادن
پ	۱۰-۳۴	تولید صنعتی (ساخت)
ت	۳۵	تأمین برق، گاز و تهویه هوا
ث	۳۶-۳۹	تأمین آب، فاضلاب، مدیریت پسماند و تصفیه
ج	۴۱-۴۳	ساخت بنا و تاسیسات
چ	۴۵-۴۷	عمده فروشی و خرده فروشی؛ تعمیر خودرو و موتور سیکلت
ح	۴۹-۵۳	حمل و نقل و انبارداری
خ	۵۵-۵۶	خدمات تأمین اقامت و غذا
د	۵۸-۶۳	خدمات اطلاعات و ارتباطات

بخش	قسمت	شرح
ذ	۶۴-۶۶	فعالیت‌های مالی و بیمه
ر	۶۸	فعالیت‌های املاک و مستغلات
ز	۶۹-۷۵	خدمات علمی، فنی و حرفه‌ای
ژ	۷۷-۸۲	خدمات پشتیبانی و اداری
س	۸۴	اداره امور عمومی و دفاع؛ تامین اجتماعی اجباری
ش	۸۵	آموزش
ص	۸۶-۸۸	خدمات سلامت انسان و مددکاری اجتماعی
ض	۹۰-۹۳	هنر، سرگرمی و خلاقیت
ط	۹۴-۹۶	سایر فعالیت‌های خدماتی
ظ	۹۷-۹۸	فعالیت‌های خانوارها به عنوان کارفرما، فعالیت‌های تفکیک‌ناپذیر تولید کالاها و خدمات توسط خانوارهای معمولی برای خود مصرفی
ع	۹۹	فعالیت‌های سازمان‌ها و هیئت‌های برون‌مرزی

🌐 طبقه‌بندی مشاغل ایران (ISCO-1402) بر اساس ISCO-2008

طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی مشاغل (ISCO-2008) سیستمی را برای طبقه‌بندی و دسته‌بندی اطلاعات مشاغل که از سرشماری‌ها، آمارگیری‌های نمونه‌ای و منابع ثبتی به‌دست می‌آید، فراهم می‌کند.

ISCO یک طبقه‌بندی با ساختار سلسله‌مراتبی چهارسطحی است که طبقه‌بندی تمام مشاغل موجود در دنیا را در ۴۳۶ گروه واحد، امکان‌پذیر می‌سازد. این گروه‌های واحد، تفصیلی‌ترین سطح ساختار طبقه‌بندی را تشکیل می‌دهند که

براساس مشابیهاتشان برحسب سطح مهارت و تخصص مورد نیاز در هر شغل و در ۱۳۰ گروه فرعی، ۴۳ زیرگروه اصلی و ۱۰ گروه اصلی، دسته‌بندی شده‌اند. این طبقه‌بندی علاوه بر امکان ارائه اطلاعات خلاصه شده در قالب ده گروه در بالاترین سطح دسته‌بندی، امکان تولید داده‌های نسبتاً تفصیلی و قابل مقایسه در سطح بین‌المللی را نیز فراهم می‌سازد.

چارچوب مورد استفاده برای طراحی و ایجاد ISCO براساس دو مفهوم اصلی است: مفهوم شغل و مفهوم مهارت.

شغل، در ISCO، «مجموعه‌ای از وظایف و تکالیف محوله یا وظایف و تکالیفی است که باید توسط یک شخص برای یک کارفرما یا برای خودش انجام شود» تعریف شده است. حرفه، اشاره به نوع فعالیت انجام شده در یک شغل می‌کند. مفهوم حرفه «مجموعه‌ای از شغل‌ها است که وظایف و تکالیف اصلی آن براساس درجه بالایی شباهت آن‌ها به یکدیگر، مشخص می‌شود». یک شخص ممکن است با یک حرفه از طریق شغل اصلی که در حال حاضر به دست آورده است، شغل دوم، شغلی در آینده و یا شغلی که پیش از این به دست آورده بود، مرتبط باشد.

مهارت نیز به عنوان توانایی انجام وظایف و تکالیف در انجام شغل محوله است.

با در نظر گرفتن ویژگی بین‌المللی بودن طبقه‌بندی، تنها چهار سطح مهارتی گسترده در طبقه‌بندی تعریف شده است و سطح مهارت گروه‌های اصلی به شرح جدول زیر تعیین شده است:

نمایی از ارتباط گروه‌های اصلی با سطوح مهارت در ISCO-08

کد گروه اصلی	شرح گروه اصلی ISCO-08	سطح مهارت
۱	مدیران	۳+۴
۲	متخصصان	۴
۳	تکنسین‌ها و کمک‌متخصصان	۳
۴	کارکنان پشتیبانی دفتری	۲
۵	کارکنان ارائه خدمات و کارکنان فروش	
۶	کارکنان ماهر کشاورزی، جنگل‌داری و ماهیگیری	
۷	صنعتگران و کارکنان حرفه‌های مرتبط	
۸	متصدیان ماشین‌آلات و دستگاه‌ها و مونتاژکاران	
۹	کارکنان مشاغل ساده	۱
۰	نیروهای مسلح	۱+۲+۴

نسخه ملی این طبقه‌بندی (IRSCO) در سال ۱۴۰۲ بازنگری و منتشر شد که ساختار آن در کدهای ۱ تا ۴ رقمی هماهنگ با نسخه بین‌المللی بوده و دارای رده‌های مندرج در جدول زیر است:

تعداد طبقات در ساختار طبقه‌بندی بین‌المللی و ملی

شرح رده‌ها	بین‌المللی	ملی
گروه اصلی (کد یک‌رقمی)	۱۰	۱۰
زیرگروه اصلی (کد دورقمی)	۴۳	۴۲
گروه فرعی (کد سه‌رقمی)	۱۳۰	۱۲۹
گروه واحد (کد چهاررقمی)	۴۳۶	۴۳۵

🌟 طبقه‌بندی سطوح آموزشی و رشته‌های تحصیلی ایران براساس

ISCED

از آنجا که نظام‌های آموزشی کشورها در ساختار و محتوا با هم متفاوت هستند، ارزیابی عملکرد این نظام‌ها در طول زمان، یا نظارت بر پیشرفت آنها در جهت اهداف ملی یا جهانی، ممکن است دشوار باشد. برای درک، تحلیل و تفسیر داده‌ها، فرایندها و ستانده‌های نظام‌های آموزشی از دیدگاه جهانی، بسیار مهم است تمهیداتی بیندیشیم که اطلاعات مربوطه قابل مقایسه باشند. این هدف با به‌کارگیری طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی آموزش، قابل تحقق است.

طبقه‌بندی ISCED مجموعه گسترده‌ای از تعاریف و ملاک‌هایی را گردآوری کرده است که امکان مقایسه و طبقه‌بندی برنامه‌های آموزشی را بر مبنای سطح و رشته آموزشی فراهم می‌آورد. این طبقه‌بندی در دو بخش مجزا «سطوح و پایه‌های آموزشی» و «رشته‌های تحصیلی» تدوین و ارایه شده است. از اطلاعاتی که بر مبنای ISCED جمع‌آوری می‌شود می‌توان در تولید آمار برای ابعاد مختلف آموزش استفاده نمود. این ابعاد شامل نام نویسی و حضور محصلین، منابع انسانی و مالی سرمایه‌گذاری شده برای آموزش، و موفقیت تحصیلی جامعه مورد نظر است.

جمع‌آوری اطلاعات برای آمارهای آموزشی تولید شده بر اساس ISCED می‌تواند از منابع مختلفی مانند اطلاعات ثبتی، آمارگیری از اشخاص و خانوارها، و آمارهای انبوه اقتصاد کلان، باشد.

در ایران از این طبقه‌بندی برای جمع‌آوری و کدگذاری اطلاعات مربوط به آموزش‌های رسمی کشور استفاده می‌شود و آخرین نسخه آن در دو بخش سطوح آموزشی بر اساس ISCED-2011 و رشته‌های تحصیلی بر اساس ISCED-2013 در سال ۱۳۹۵ بازنگری و تدوین شده است.

ساختار این طبقه‌بندی در سطوح کلی به شرح زیر است:

کد سطوح آموزشی (اولین رده)

کد	شرح سطوح اصلی
۰	آموزش خردسالی
۱	آموزش ابتدایی
۲	آموزش دوره اول متوسطه
۳	آموزش دوره دوم متوسطه
۴	آموزش غیر دانشگاهی پس از متوسطه
۵	آموزش عالی کوتاه‌مدت (فوق دیپلم)
۶	کارشناسی یا معادل
۷	کارشناسی ارشد یا معادل
۸	دکتری یا معادل

کد رشته‌های تحصیلی (اولین رده)

کد	گروه عمده تحصیلی
۰۰	برنامه‌های عمومی
۰۱	علوم تربیتی
۰۲	هنر و علوم انسانی
۰۳	علوم اجتماعی، روزنامه‌نگاری و اطلاع‌رسانی
۰۴	بازرگانی، علوم اداری و حقوق
۰۵	علوم تجربی، ریاضی و آمار
۰۶	فناوری اطلاعات و ارتباطات
۰۷	مهندسی، ساخت و تولید
۰۸	کشاورزی، جنگلداری، ماهیگیری و دامپزشکی
۰۹	بهداشت
۱۰	خدمات

۴- ارزیابی کیفیت داده‌های اداری

کیفیت آمارهای منتشر شده، به کیفیت داده‌های اولیه مورد استفاده وابسته است. در فرایند تولید آمار به روش ثبتی‌مبنا، کیفیت داده‌های تولید شده در فرایند ثبت اداری و پایگاه اطلاعاتی مرتبط با آن دارای اهمیت است. از این‌رو اولین گام در ارزیابی کیفیت نتایج سرشماری ثبتی‌مبنا، ارزیابی منبع داده و داده‌های ورودی است. موضوعاتی نظیر ثبت داده‌ها بر روی فرم یا ثبت در

سیستم‌های اطلاعاتی، بررسی ناسازگاری بین داده‌های وارد شده، وجود ساز و کار تأیید داده‌های وارد شده از جمله مواردی است که می‌تواند بر کیفیت داده‌ها تأثیرگذار باشد. ارزیابی کیفیت داده‌های ثبتی بر اساس چند مؤلفه مورد بررسی قرار می‌گیرد که مهمترین آن‌ها عبارت‌اند از:

 **دقت یا درستی:** در این مؤلفه به بررسی عواملی همچون میزان خطای مشاهده شده در ثبت داده‌ها، وجود رکوردهای تکراری، موارد بدون مقدار/اطلاع پرداخته شده و با توجه به میزان وجود این موارد، در مورد دقت یا درستی داده‌ها، تصمیم‌گیری می‌شود.

 **کامل بودن:** این مؤلفه به این موضوع می‌پردازد که آیا تمام افراد یا واحدهای واجد شرایط پوشش داده شده‌اند. به عنوان نمونه آیا در سامانه ثبت ازدواج و طلاق، تمام رویدادهای ازدواج و طلاق ثبت می‌شود. آیا الزامی برای ثبت این رویدادها وجود دارد؟ اگر ثبت انجام نشود، آیا عواقب یا مشکلاتی برای فرد ایجاد می‌شود؟

 **انسجام:** در این مؤلفه سازگاری بین مقادیر داخل سیستم اطلاعاتی و نیز سازگاری بین اطلاعات سامانه‌های مشابه مورد بررسی قرار می‌گیرد. به عنوان نمونه بین وضعیت سربازی و جنسیت سازگاری وجود دارد؟

 **به‌موقع بودن:** در این مؤلفه زمان بین انجام یک رویداد و ثبت آن مورد بررسی قرار می‌گیرد. تأخیر در ثبت علاوه بر این که ممکن است به دلیل گذر زمان از دقت اطلاع بکاهد، بر تولید آمارهای به‌هنگام نیز تأثیرگذار است.

قابلیت دسترسی و تفسیرپذیری: نحوه، زمان و میزان سهولت

دسترسی به داده‌ها از جمله مواردی است که در این مؤلفه مورد بررسی قرار می‌گیرد. همچنین وجود اطلاعات کمکی برای فهم داده‌ها (به آن فراداده گفته می‌شود) نظیر تعاریف و مفاهیم به کار رفته، فرایند جمع‌آوری داده‌ها، ساختار پایگاه اطلاعاتی نیز در این مؤلفه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

مناسبت: داده‌های ثبتی با اهداف اداری جمع‌آوری می‌شوند و

ممکن است برخی شرایط مورد نیاز سرشماری ثبتی مبنای نداشته باشند. به عنوان نمونه ممکن است تعاریف، مفاهیم، تفکیک‌ها و جامعه تحت پوشش ثبت با آنچه مورد نیاز مرکز آمار است مطابقت نداشته باشد. در ارزیابی کیفیت باید میزان مناسب بودن داده‌های ثبتی برای استفاده در تولید آمار را نیز بررسی نمود.

پس از انجام ارزیابی کیفیت، در صورتی که کیفیت داده‌های ثبتی اداری قابل قبول باشد، می‌توان از آن‌ها برای تولید آمارهای ثبتی و به عنوان منبعی برای انجام سرشماری ثبتی مبنای استفاده نمود.